

Goedkeuring van het voorbehoud tot toetreding tot het Verdrag van Parijs van 27 Aug. 1928 tot uitbanning van den oorlog.

222. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Op 20 Juni 1927 deed de Fransche Regeering aan den Amerikaanschen Ambassadeur te Parijs ter doorzending aan diens Regeering toekomen een ontwerp voor een tusschen beide landen te sluiten verdrag tot uitbanning van den oorlog, dat, wat de artikelen betreft, behoudens enkele wijzigingen van redactioneelen aard, gelijkloidend is aan het verdrag, dat op het oogenblik onder de benaming van Kellogg-verdrag algemeene bekendheid heeft verkregen. Over dit oorspronkelijk door Frankrijk voorgestelde ontwerp-verdrag ontspan zich eene notawisseling tusschen de Kabinetten van Washington en Parijs, waarbij de Amerikaansche Regeering voorstelde het verdrag tot alle andere Mogendheden uit te breiden. De aangelegenheid trad op 13 April 1928 in eene nieuwe phase, toen de Regeering der Vereenigde Staten, met instemming der Fransche Regeering, een ontwerp-verdrag aan de Regeeringen van Duitschland, Groot-Britannië, Italië en Japan ter overweging aanbod, terwijl op 20 April de Fransche Regeering harerzijds aan dezelfde Regeeringen en aan die der Vereenigde Staten een ontwerp toezond. Nadat de verschillende Regeeringen zich hadden uitgesproken, deed de Amerikaansche Regeering haar op 23 Juni 1928 eene uitvoerige nota toekomen, vergezeld van den tekst van het te sluiten verdrag, welks préambule, ten einde tegemoet te komen aan de van Fransche en Britsche zijde gevoelde bezwaren, in dien zin was gewijzigd, dat daarin nu tot uiting kwam, dat, indien een der verdragsluitende partijen door middel van oorlog hare nationale belangen zou zoeken te bevorderen, de voordeelen van het verdrag haar zouden worden ontzegd. Deze nota werd gericht tot de bovengenoemde Regeeringen, tot die van Australië, Canada, Britsch-Indië, den Ierschen Vrijstaat, Nieuw-Zeeland en Zuid-Afrika, alsmede tot die van België, Polen en Tsjecho-slowakije. De Regeering der Vereenigde Staten toch had zich vereenigd met het denkbeeld, dat de bij de verdragen van Locarno partij zijnde Mogendheden mede tot de onderteekening van het anti-oorlogsverdrag behoorden te worden toegelaten, waardoor tevens de harmonie tusschen beiderlei verdragen tot uiting zou komen.

De nieuwe démarche van de Amerikaansche Regeering vond algemeen een gunstig onthaal; het verdrag werd op 27 Augustus 1928 te Parijs op plechtige wijze geteekend.

Reeds vóór de onderteekening had de Amerikaansche Regeering, die der Nederlandsche Regeering mededeeling had gedaan van de voorafgegane briefwisseling (welke in afschrift ter Griffie van de Kamer is nedergelegd), te kennen gegeven, dat de beperking van het aantal oorspronkelijke onderteekenaars uitsluitend om practische overwegingen had plaats gehad, ten einde de spoedige totstandkoming van het verdrag te verzekeren, maar dat van den beginne de bedoeling had voorgezet, dat alle Staten zouden kunnen deelnemen. In antwoord op eene nota van 27 Augustus, waarbij de Amerikaansche Regeering haar mededeeling deed van den inhoud van het gesloten verdrag en de aandacht vestigde op de bepalingen, die toetreding van alle Mogendheden op het oog hadden, heeft Harer Majesteits Regeering aanstonds te kennen gegeven, dat zij met den inhoud van

het verdrag van harte instemde en de maatregelen voorbereide, welke ingevolge de Grondwet voor toetreding daartoe worden vereischt.

Het verdrag, dat, zooals de heer BRIAND het uitdrukte, gewijd is aan de instelling zelve van den vrede, is te beschouwen als een element van beteekenis ter verzekering daarvan. De moreele beteekenis van deze collectieve daad van verwerping van den oorlog als politiek middel moet niet worden onderschat. De oorlog, anders dan als verdediging tegen een aanval, wordt bij dit verdrag veroordeeld; het begrip geoorloofde oorlog, dat, onder het licht van het Volkenbondverdrag alleen, werd beschouwd als een erkend instituut, wordt in het verdrag van Parijs niet meer als zoodanig gehandhaafd; door den oorlog van zijne legitimiteit te ontdoen, is ook een stap vooruit gezet op het gebied der veiligheid. Het verdrag ontleent voorts nog bijzondere beteekenis aan het feit, dat de Vereenigde Staten van Amerika, niet lid van den Volkenbond, van het nieuwe verdrag partij zijn en met hunne autoriteit in deze nieuwe gemeenschap zijn getreden.

De Mogendheden, die origineele onderteekenaars zijn van het verdrag, hebben begrepen, dat de groote politieke en moreele beteekenis van het verdrag niet moest worden bedolven onder juridische analyses. Het nut mag inderdaad worden betwijfeld van het zich in eene casuïstiek begeven van de mogelijke gevallen, waarin het nieuwe verdrag en de bepalingen van het Volkenbondverdrag en de Locarnoverdragen naast elkander zullen gelden. Terecht kon de Amerikaansche Staats-Secretaris in den loop der onderhandelingen neerschrijven: „Het ideaal, dat de met zoo groote oprechtheid en goede verwachting door Uwe en mijne Regeering ondernomen poging bezielt, boeit en spreekt juist door zijne zuiverheid en eenvoudigheid; en ik kan niet aan het gevoel ontkomen, dat, indien Regeeringen in het openbaar zouden erkennen, dat zij dit ideaal slechts in een technischen geest kunnen behandelen en moeten aandringen op de aanneming van reserves, die de ware beteekenis van hare gemeenschappelijke pogingen verzwakken, indien zij deze al niet geheel vernietigen, zij feitelijk slechts haar onmacht zouden boekstaven, tot bittere teleurstelling van de geheele menschheid.”

Volgens artikel 3 van het verdrag zullen de Mogendheden, die niet oorspronkelijk onderteekenaars waren, tot het verdrag kunnen toetreden, nadat dit in werking is getreden, hetgeen het geval zal zijn, zoodra deze oorspronkelijke onderteekenaars hunne ratificaties te Washington zullen hebben nedergelegd. Vermits het inderdaad bij een verdrag van groote moreele beteekenis als het onderhavige van belang is te achten, dat zoo spoedig mogelijk alle Mogendheden zich bij het verdrag aansluiten, zoodat dit wordt een gezamenlijke uiting van de grootst mogelijke Staten-gemeenschap, heeft de Regeering gemeend met de indiening van het onderhavige goedkeuringsontwerp niet te moeten wachten tot na de inwerkingtreding van het verdrag tusschen de oorspronkelijke onderteekenaars, maar aanstonds tot indiening van het wetsontwerp te moeten overgaan. Daar toetreding eerst plaats kan hebben, indien en nadat het verdrag door de oorspronkelijke teekenaars is geratificeerd, is in artikel 1 van het wetsontwerp de vorm gekozen van het voorbehoud der toetreding. Indien de Staten-Generaal door goedkeuring van het wetsontwerp met de toetreding instemmen, zal Nederland gereed kunnen zijn om zoo spoedig mogelijk, na de inwerkingtreding van het verdrag ingevolge het eerste lid van art. 3, partij te worden van het verdrag. Het zal er daardoor toe medewerken het universeele karakter van het Kellogg-pact tot uiting te brengen.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

BEELAERTS VAN BLOKLAND.

BIJLAGE VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING.

Vertaling van het Verdrag van Parijs van 27 Augustus 1928 tot uitbanning van den oorlog.

DE PRESIDENT VAN HET DUITSCHE RIJK, DE PRESIDENT VAN DE VEREENIGDE STATEN VAN AMERIKA, ZIJNE MAJESTEIT DE KONING DER BELGEN, DE PRESIDENT VAN DE FRANSCHEN REPUBLIEK, ZIJNE MAJESTEIT DE KONING VAN GROOT-BRITANNIË, VAN IERLAND EN VAN DE BRITSCHE OVERZEESCHE GEBIEDEN, KEIZER VAN INDIË, ZIJNE MAJESTEIT DE KONING VAN ITALIË, ZIJNE MAJESTEIT DE KEIZER VAN JAPAN, DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK POLEN, DE PRESIDENT VAN DE TSJECHOSLOWAKSCHE REPUBLIEK,

Diep doordrongen van den hoogen plicht, die op hen rust om het welzijn der menschheid te bevorderen;

Overtuigd, dat het oogenblik daar is om openlijk afstand te doen van den oorlog als werktuig van nationale politiek, opdat de vreedzame en vriendschappelijke verhoudingen, die thans tusschen hunne volkeren bestaan, altijd mogen voortduren;

Overtuigd, dat alle veranderingen in hunne onderlinge verhoudingen slechts moeten worden nagestreefd door vreedzame middelen en verwezenlijkt moeten worden in orde en vrede en dat aan elke bij dit Verdrag partij zijnde Mogendheid, welke in den vervolge zou trachten hare nationale belangen te bevorderen door van oorlog gebruik te maken, de voordeelen van het huidige verdrag zullen moeten worden ontzegd;

Vervuld van de hoop dat, aangemoedigd door hun voorbeeld, alle andere Natiën der wereld zich bij dit menschlievend streven zullen aansluiten, en, door tot dit Verdrag toe te treden, zoodra dit in werking zal treden, hare volkeren in het genot zullen stellen van zijne heilzame bepalingen, waardoor alle beschaafde Natiën der wereld vereenigd zullen worden in een gemeenschappelijke verwerping van den oorlog als werktuig van hare nationale politiek;

Hebben besloten een Verdrag te sluiten en tot dat doel als hun respectievelijke gevolmachtigden aangewezen, te weten:

DE PRESIDENT VAN HET DUITSCHE RIJK:

Dr. Gustav STRESEMANN, Minister van Buitenlandsche Zaken;

DE PRESIDENT VAN DE VEREENIGDE STATEN VAN AMERIKA:

The Honorable Frank B. KELLOGG, Staatssecretaris;

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING DER BELGEN:

den Heer Paul HYMANS, Minister van Buitenlandsche Zaken, Minister van Staat;

DE PRESIDENT VAN DE FRANSCHEN REPUBLIEK:

den Heer Aristide BRIAND, Minister van Buitenlandsche Zaken;

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING VAN GROOT-BRITANNIË, VAN IERLAND EN VAN DE BRITSCHE OVERZEESCHE GEBIEDEN, KEIZER VAN INDIË:

Voor GROOT-BRITANNIË, NOORD-IERLAND en alle deelen van het Britsche Keizerrijk, welke niet elk afzonderlijk Lid van den Volkenbond zijn:

The Right Honourable Lord CUSHENDUN, Kanselier van het Hertogdom Lancaster, Staatssecretaris voor Buitenlandsche Zaken a. i.;

Voor het GEWEST CANADA:

The Right Honourable William Lyon MACKENZIE KING, Eerste Minister en Minister van Buitenlandsche Zaken;

Voor het GEMEENBEST AUSTRALIË:

The Honourable Alexander John McLACHLAN, Lid van den Uitvoerenden Bondsraad;

Voor het GEWEST NIEUW-ZEELAND:

The Honourable Sir Christopher James PARR, Hooge Commissaris van Nieuw-Zeeland in Groot-Britannië;

Voor de UNIE VAN ZUID-AFRIKA:

The Honourable Jacobus Stephanus SMIT, Hooge Commissaris van de Unie van Zuid-Afrika in Groot-Britannië;

Voor den VRIJSTAAT IERLAND:

den Heer William Thomas COSGRAVE, Voorzitter van den Uitvoerenden Raad;

Voor INDIË:

Lord CUSHENDUN, Kanselier van het Hertogdom Lancaster, Staatssecretaris voor Buitenlandsche Zaken a. i.;

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING VAN ITALIË:

Graaf Gaetano MANZONI, HoogstDeszelfs Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur te Parijs;

ZIJNE MAJESTEIT DE KEIZER VAN JAPAN:

Graaf UCHIDA, Privy Councillor;

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK POLEN:

den Heer A. ZALESKI, Minister van Buitenlandsche Zaken;

DE PRESIDENT VAN DE TSJECHOSLOWAKSCHE REPUBLIEK:

Dr. Eduard BENÈS, Minister van Buitenlandsche Zaken;

Goedkeuring van het voorbehoud tot toetreding tot het Verdrag van Parijs van 27 Aug. 1928 tot uitbanning van den oorlog.

die, na elkander mededeeling te hebben gedaan van hunne volmachten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, zijn overeengekomen omtrent de volgende artikelen:

Artikel 1.

De Hooge verdragsluitende Partijen verklaren plechtig, elk in naam van haar volk, dat zij het gebruik maken van den oorlog voor de regeling van internationale geschillen veroordeelen en daarvan afstand doen als werktuig van nationale politiek in hare betrekkingen tot elkander.

Artikel 2.

De Hooge verdragsluitende Partijen erkennen, dat de regeling of de oplossing van alle geschillen of conflicten, van welken aard of oorsprong deze ook mogen zijn, die tusschen haar mochten rijzen, nooit anders dan door vreedzame middelen mag worden nagestreefd.

Artikel 3.

Dit Verdrag zal door elk der Hooge verdragsluitende Partijen, in de préambule genoemd, op de door hare constitutie verlangde wijze bekrachtigd worden en het zal tusschen haar in werking treden, zoodra alle bekrachtigingsoorkonden in Washington zullen zijn neergelegd.

Dit Verdrag zal, wanneer het op de wijze, bedoeld in de vorige zinsnede, in werking zal zijn getreden, zoolang als zulks noodig zal zijn, open blijven voor de toetreding van alle andere Mogendheden der wereld. Elke acte, de toetreding eener Mogendheid inhoudende, zal in Washington worden neergelegd en het Verdrag zal dadelijk na die nederlegging tusschen de Mogendheid, die op die wijze is toegetreden en de andere verdragsluitende Mogendheden in werking treden.

Het zal de taak zijn van de Regeering der Vereenigde Staten om aan elke Regeering, in de préambule genoemd, en aan elke

Regeering, die later tot dit Verdrag zal toetreden, een voor eens-luidend verklaard afschrift van bedoeld Verdrag en van elk der bekrachtigings- of toetredingsoorkonden te verschaffen. Het zal eveneens de taak der Regeering van de Vereenigde Staten zijn om langs telegraphischen weg dadelijk na de nederlegging van eene bekrachtigings- of toetredingsoorkonde, daarvan aan bedoelde Regeeringen mededeeling te doen.

TER OORKONDE WAARVAN de respectieve gevolmachtigden dit Verdrag, dat in de Fransche en Engelsche talen is gesteld, welke beide teksten gelijke kracht hebben, hebben geteekend en er hunne zegels aan hebben gehecht.

GEDAAN te Parijs den zeven en twintigsten dag van de maand Augustus van het jaar negentienhonderd acht en twintig.

(Zegel) GUSTAV STRESEMANN
 (Zegel) FRANK B. KELLOGG
 (Zegel) PAUL HYMANS
 (Zegel) ARI BRIAND
 (Zegel) CUSHENDUN
 (Zegel) W. L. MACKENZIE KING
 (Zegel) A. J. McLACHLAN
 (Zegel) C. J. PARR
 (Zegel) J. S. SMIT
 (Zegel) LIAM T. MACCOSGAIR
 (Zegel) CUSHENDUN
 (Zegel) G. MANZONI
 (Zegel) UCHIDA
 (Zegel) AUGUST ZALESKI
 (Zegel) Dr. EDUARD BENES

